

L'Amazònia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa pocs dies es va fer públic el document final de l'Assemblea especial del Sínode dels Bisbes per a la zona panamazònica. El papa Francesc en el seu discurs final ressaltava la importància del document en relació als desafiaments evangelitzadors, ecològics, socials i pastorals de l'Església en aquelles latituds.

Els mitjans de comunicació generalistes han resumit el treball sinodal en dos titulars: l'Església obre la porta a l'ordenació d'homes casats i a l'accés de les dones al diaconat. Com en altres ocasions, us explico que ha dit el document final del sínode sobre aquests temes i us invito a llegir els punts en qüestió i tot el document complet –com sempre a la nostra pàgina web–.

Un previ. El document final d'un sínode és un document important però que no té valor normatiu. Allò que té valor és l'exhortació postsinodal que publiqui el Papa. Així, doncs, és temps d'esperar, que sembla que serà breu segons les paraules del Papa en el discurs conclusiu.

En el punt número 111 del document sinodal es demana "establir criteris i disposicions [...] d'ordenar preveres a homes idonis i reconeguts de la comunitat, que tinguin un diaconat permanent fecund i rebin una formació adequada per al presbiterat, podent tenir família legítimament constituïda i estable". El context d'aquesta petició és: la constatació que molts fidels a l'Amazònia no poden participar quasi mai a l'eucaristia ni rebre el sagrament de la reconciliació; el reconeixement del valor del ministeri ordenat celibatari; la defensa que la legítima diversitat no danya la comunió. Aquest punt no silencia que alguns pares sinodals s'han pronunciat a favor d'abordar el tema a nivell universal.

El punt número 103: constata el gran servei eclesial de les dones a la regió panamazònica; revela que a les consultes prèvies al sínode molts varen demanar que la dona pogués accedir al diaconat permanent; i, partint, de l'existència d'una comissió d'estudi de caràcter històric sobre el tema, s'afirma que "ens agradaria compartir les nostres experiències i reflexions amb la comissió i esperem els seus resultats".

Explicats els dos punts que han suscitat titulars esbiaixats, convé recordar que existeixen capellans casats a l'Església catòlica des de sempre. De fet, la recent presència de cristians catòlics de ritus oriental i dels seus preveres casats ens ha permès prendre'n més consciència. Fou l'Església llatina que a partir del s. V va anar escollint per al presbiterat només a homes cridats al celibat. Des de fa uns anys, l'Església catòlica llatina ordena com a preveres a pastors anglicans casats que demanen ingressar a l'Església catòlica i continuar essent pastors de comunitats. L'Amazònia pot ser un cas particular més d'ordenació presbiteral d'homes casats. Però, si el motiu d'aquest canvi en la disciplina eclesiàstica –és un tema que no afecta a la doctrina–, és l'atenció de les comunitats, si es disposa el que demana el sínode en el número 111, inevitablement altres regions que pateixen escassetat de clergat demanaran el mateix. Segurament també a Europa que patim una crisi vocacional molt greu des de fa molts anys.

